

Hommer Berta (Kolozsvári Oszkárné), színésznő, sz. 1847-ben, Gyöngyösön. Színpadra lépett 1863-ban, Kovács József színiigazgatónál.

Homokai (Kocsis) Béla, színész, sz. 1864-ben, Nagykárolyban, megh. 1914. jan. 28-án. Színpadra lépett 1883-ban, Bényei István színiigazgatónál, nyugdíjba vonult 1913. szept. 23-án.

Homokai Gabriella, színésznő, sz. 1880-ban. Atyja H. László, színiigazgató. Polgári iskolai végzettsége után lépett színpadra. Működött Miskolcon, Győrött, Pécsen, Sopronban, Szombathelyen, stb. 1923-ban nyugalomba vonult.

Homokai (Kocsis) László, színiigazgató, sz. 1838-ban, Kecskeméten, megh. 1926. okt. 11-én, Deésen. Színipályára lépett 1857. ápr. 14-én, Lángh Boldizsár társulatánál. 1870-ben színiigazgató lett. 1915. okt. 4-én Deésen nyugdíjba vonult. — Neje: Barna (Bakó) Mari, színésznő; (ennek atyja Barna Bálint színész volt. Sz. 1801-ben, színész lett 1832. febr. havában, anyja: Varga Katalin, színésznő lett 1843-ban.) 1857-ben lépett a színipályára. 1887. jan. 14-én Szatmárt megülte 30 éves jubileumát. 1905. ápr. 1-én nyugdíjazták.

Homokay Pál, színész, sz. 1900. jan. 7-én, Deésen. Színpadra lépett 1922-ben.

Homoki (Szandtner) Anna, színésznő, sz. 1868-ban, Budapesten. Színpadra lépett 1884. jún. 28-án.

Homoki Paula, színésznő, sz. 1897. márc. 20-án, Tápióbicskén. Színpadra lépett 1916-ban. Rövid ideig a Belvárosi Színház, majd az Apolló Kabaré tagja volt. Nemsokára férjhez ment és lelépett a pályáról.

Homoki Róza, segédszínésznő, sz. 1872-ben, Csíkszeredán. Színpadra lépett 1890-ben.

Homolya Emma, színésznő, Színpadra lépett 1865. máj. 15-én.

Homonnai. Petőfi egyik színészi álneve. (L. o.)

Homonnai Albert dr., drámaíró, sz. 1882-ben, megh. 1911. szept. 4-én, Budapesten. Pályáját Nagyváradon kezdte, ahol 1906-ban tűnt fel »Az ifjú Csokonai« c. drámájával, mellyel megnyerte a debreceni színház pályadíját s ugyancsak ott színre is került 1906. febr. 12. Másik drámáját, a görög mezbe öltöztetett »Gyges és Tudo«-t, melyben azonban a neveken és milieun kívül nincs valójában semmi görög, a Magyar Színház adta elő 1910. febr. 26-án. »Oberammergaui passiójátékok« c. könyve (1910.) nagy feltűnést keltett. A Magyar Színház előadta »Forradalmi nász« c. fordítását. Írta Sophus Michaelis. Bem. 1908. dec. 19-én.

Honderü. Szépirodalmi és divatlap és mint ilyen, egyben azon kisszámú lapok egyike, amely a magyar színészet kérdéseivel szívesen foglalkozott. Szerkesztője Petrichevich Horváth Lázár. Megindult 1843. jan. 7-én, megszűnt 1848. ápr. 1-én. Széchenyi gróf a fővárost Honderünek szerette volna nevezni. Eötvös azonban azt mondta rá: a franciák »la honte de rues«-nek (utcák gyalázatának) vennék. Petrichevich Horváth Lázár azonban felkapta e nevet s divatlapja címévé tette.

Honművész (a »Regélő« melléklapja). Szépirodalmi újság, melyet Mátrai Rothkrepf Gábor szerkesztett 1833. ápr. 1-től 1841. jún. végéig. E lapban állandó rovatot találunk a magyar színművészetéről, ezáltal hathatós előmozdítója volt a nemzeti színművészet fejlődésére. Azonkívül állandóan írt a pesti német színészetéről s a külföldi játékszínjeiről is.

Hont Erzsébet, operaénekesnő (lírai szoprán), 1927-ben az első párizsi színházi olimpiászon tűnt fel. Egy japán darab főszerepét énekelte és a francia zenekritikusok meleg, dicsérő jelzőkkel méltatták hangját, ének- és színészi kultúráját. Ő volt az első magyar énekesnő, aki az Eiffel-torony rádiójában énekelt s Bartók- és Kodály-dalaival nagy sikert ért el.

Hont Ferenc, színházi rendező. Pályáját szülővárosában, Szegeden kezdte. Mestere Gál Gyula, a színiakadémia tanára volt. (L. o.) Párizsban Firmin Gémier mellett dolgozott. Hazatérése után